

[Albrechtsen]

meget enig med hr. Gert Petersen i. Det er en meget konstruktiv betragtning.

Der er efter VS' opfattelse to problemer, som må afklares, inden det kan være rigtigt at ratificere dette her. Det ene problem er spørgsmålet om Ministerrådets forretningsorden. Vælgerne har ikke taget stilling til andet end det, de kunne hente på posthuset. Vi fik at vide, før folkeafstemningen blev udskrevet, at der ikke var noget med ændringer af Ministerrådets forretningsorden, og regeringen har på intet tidspunkt haft noget mandat til at gå ind på noget sådant. Derfor må vi fastholde, at det, vælgerne har taget stilling til, er EF-pakken og ikke en tøddel mere, når det drejer sig om institutionelle ændringer, dvs. heller ikke en tillægspakke vedrørende Ministerrådets forretningsorden.

Hvis vi ikke kan få garanti for, at der ikke kommer en sådan tillægspakke, så er grundlaget ikke i orden. Vi må have krav på, at der ikke bliver lavet en tøddel mere af institutionelle ændringer end det, vælgerne har godkendt. Det kan vi sige, så meget desto mere som disse ændringer på det institutionelle område jo netop kun blev godkendt med en meget snæver margen i befolkningen. Så meget desto mere vægt lægger dette bag mit synspunkt, at så er pakken også grænsen.

Derfor håber jeg, at alle partier kan være enige med mig i, at det var det, man kunne hente på posthuset, og intet andet, som kan godkendes, og hvis der er løse ender, så må det fuldstændigt afklares, inden der kan blive tale om nogen ratifikation. Det vil i hvert fald være vores synspunkt.

Det gælder også det andet hovedproblem, som står tilbage, nemlig spørgsmålet om voretten, som blev angrebet. Regeringen erkendte også i et notat, efter at folkeafstemningen var udskrevet, at Danmark faktisk kan gå hen og blive overstemt, og at der ikke vil være den blokerende minoritet på 23 stemmer, som er nødvendig for, at voretten rent faktisk kan håndhæves af et lille land som Danmark.

På den baggrund vil VS kræve, at disse to problemer bliver afklaret, og vi har lavet et udkast til et ændringsforslag til beslutningsforslag nr. B 127. Det udkast har jeg givet til ordførerne for socialdemokratiet og SF og de radikale med opfordring til, at de overvejer dette udkast, men jeg vil oplyse folketetinget om, at ændringsforslagets ordlyd går ud på,

at der til beslutningsforslagets tekst nu føjes følgende formulering:

»Folketingets samtykke er betinget af, at der ikke gennemføres ændringer i EF-Ministerrådets forretningsorden, og af, at der skabes sikre garantier for Luxembourgforligets vetoret.«

Dermed vil man have sikret, at det, folketetinget godkender, er præcis det, vælgerne har godkendt, og mere bør dette folketing ikke kunne medvirke til at godkende. Jeg håber derfor på, at i hvert fald unionsmodstanderne i dette folketing vil se velvilligt på tanken om en sådan fremgangsmåde. Vi vil naturligvis gerne med disse partier drøfte, om andre fremgangsmåder kan sikre det samme resultat, men det er altså vores udspil.

I den forbindelse var jeg glad for, at hr. Ivar Nørgaard også nævnedede de procedurer i markedsudvalget, som skal på plads, for at markedsudvalget og folketinget fremover kan sikre sig så at sige stadig væk at kunne trække i nødbremsen, mens tid er – sådan kan man vel i al korthed sammentrække det, der skal sikres.

Før det er sikret – sådan forstod jeg hr. Ivar Nørgaard – kan der ikke blive tale om en ratifikation fra dansk side, i hvert fald ikke med socialdemokratiets, og jeg kan så sige heller ikke med VS', tilslutning. Det var jeg meget glad for, og jeg ser det ikke på nogen måde som værende i modstrid, tværtimod som værende i god overensstemmelse med den formulering, som VS har under overvejelse at foreslå i et ændringsforslag til beslutningsforslagets affattelse.

Kofod-Svendsen (KrF):

Det var meget interessant at høre hr. Albrechtsens optimisme og den fortolkningskunst, som hr. Albrechtsen udfoldede for at prøve på at bevise, at et nederlag reelt var en sejr. Jeg bemærkede da også, at hr. Albrechtsen var mindre optaget af det endelige afstemningsresultat om medlemskabet i EF. Det afslørede da i hvert fald en vis form for realisme fra hr. Albrechtsens side, altså at han ikke vil fokusere så meget på den endelige udtræden af EF, tilsyneladende nærmest har opgivet det. Det kan kun glæde mig.

Ellers er det jo EF-pakkens følger, vi skal se på her. Mit parti anbefalede klart et ja til EF-pakken og er derfor naturligvis også glad